

HEGYI BESZÉD 2011. szeptember

Főszerkesztő: Hornyák Julianna, Pethő Balázs

Szerkesztő: Rác Erika

E lapszámunk összeállításában közreműködött: Rác Erika

Kiadja: A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG.

HEGYI BESZÉD

A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
ÉRTESÍTŐJE

Kedves Olvasó, e lapszámunk példányát tartod kezvedben.

A megtartott élet

A keresztyénség egyik legnagyobb ünnepe Isten kicsinységéről és az ember nagyságáról szól. Egy kicsiny gyermekről tudósít, akinek szülei úgyszólván menekülteként éltek, amikor világra jött, de akiben maga Isten jött el hozzánk. Úgy mutatja meg Isten hozzánk, emberekhez, mint egy hatalmas valakinek az alászállását a legkisebbhez, aki elfogadja az ő szeretetét. A mi növekedésünkről pedig úgy szól, hogy ha ez a gyermek bennünk is megszületik, akkor az Isten munkálta kezdet tovább nő és fejlődik egész földi életünk során.

Felfigyelhetünk arra is, hogy Jézus maga az ember lényének kiteljesedését a gyermeki lét egyfajta különleges formájában látta. Legyetek olyanok, mondta, mint a gyermek. Olyan védtelenek, és olyan bizalommal teltek. Olyanok, akik tudnak elfogadni anélkül, hogy adhatnának. Amikor a gyermekekről beszél, nem arra a bizonyos, egyébként nem létező ártatlanságra gondol, nem is valami elbájoló együgyűségre, hanem azt mondja vele: íme, egy lény, aki teljesen rá van utalva mások gondoskodására. Arra gondol: az érettség legnagyobb foka, amelyet egy ember az élete során elérhet, egyfajta kiszolgáltatottság, amely teljesen rábízza magát Isten oltalmára. Érett ember az, aki büszkeségét és önállóságát sajnálkozás nélkül feladja, és ráhagyatkozik Isten gondviselésére.

Ha meg akarjuk tudni, hogy Isten szemében mi számít nagynak és mi számít kicsinynek, jó, ha félretesszük a saját mértékeinket, és azt kérdezzük: mi az, amiben rászorulok Isten irgalmára? És meg fogjuk találni azokat a dolgokat, amelyek Isten előtt a teljes ember képe a gyermek, akinek szüksége van Isten segítőfigyelmére, és azt képes is elfogadni.

Egyes népek ismerik azt a közmondást, amelynek lényegét különböző módon fogalmazzák meg: „drága esszenciát kis edényben szokás tartani”. Ha tehát egy edény, bár maga kicsiny, értékéről csak akkor mondhatunk véleményt, ha tudjuk, mit rejt magában. Az emberi lélek tartalma pedig a gyermek, aki Krisztus.

S gondolkodjunk a keresztyénség másik nagy ünnepére, a Húsvétra. Ez arról beszél: a dolgok nem maradnak úgy, ahogy most vannak benned. Ha az isteni gyermek, aki benned lakozik, túllép életed határain, egy másik világba, amely számodra ismeretlen, te akkor sem fogsz elveszni, hanem megmaradsz továbbra is.

„És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeknek a képét is”

- mondja Pál. Kis életünk vége tehát nem rémítő arccal közelít felénk, hanem, mint az új kezdet, szépséggel és étellel teljesen.

És így szeretnék még egy ideig elüldögélni az üres hegyi kunyhó előtt, végigtekinteni a völgyeken s a dombokon, a saját életem mélységein és magasságain, és hálát adni Istennek, hogy számára oly drága életem, s hogy tudhatom: Ő naggyá s gazdaggá fogja tenni azt.

Jörg Zink: A nagy Isten és a mi kis ügyeink

Karácsonyi üzenet

Üzenem mindenkinek, hogy a csillag
fényéből semmi sem kopott, értelme
lett csak megszokott. Üzenem
mindenkinek, hogy a Gyermekek ma is a
testté lett csoda, Isten jósága,
mosolya. Üzenem mindenkinek, hogy
a pásztor, király egyformán kedves
ott, s előtte boldog lesz legott.
Üzenem mindenkinek, hogy a bölcsek
serege most is útra kel, elég nekik
az égi jel. Üzenem mindenkinek, hogy
a szívem ma is repesve fut felé,
Ma is azé a Gyermekeké!

Füle Lajos

A kis mosoly

Unatkozott magában egyedül. Útra kelt hát, hogy találjon valakit, akivel együtt élhetne.

Útközben találkozott a kicsike kis kacsintással, az sem volt nagyobb mint ő maga.

Rögvest összebarátkoztak, és alig tettek néhány lépést, megismerkedtek a kicsike kis ragyogással, aki az arcokra szeretett kiülni.

- Hova, s merre? – kérdezték.

Egy erdőbe értek. A nagy fa alatt ült egy asszony. Összekuporodottan, a fa alatt. Magányos volt, s nagyon-nagyon szomorú. Ők hárman összenéztek, szót sem szóltak.

A ragyogás rátelepedett az arcára, a mosolygás kiült az arcára, a kacsintás csiklandozni kezdte a szemhéját. Az asszonnyal folytatták az utat. Kifelé

az erdőből.

Az első embernek, akivel találkoztak, ajándékozott az asszony egy mosolyt, a másodikra ráragyogott az arca, a harmadikra meg barátságosan rákacsintott.

És a faluban, ahová értek, kezdtek lassan, de feltartóztathatatlanul kivilágosodni a lelkek....

/Zsolt. 34,3/

Áldott Karácsonyi ünnepeket kíván a Presbitérium

Alkalmaink:

Hétfő 18 h férfi bibliaóra */páros héten/*

Csütörtök 15 h konfirmációi előkészítő

17 h bibliaóra

Péntek 18 h ifjúsági bibliaóra

18 h családi bibliaóra */páros hét/*

Vasárnap 10 h istentisztelet

gyermekistentiszteletek

Hónap **első vasárnapján** úrvacsorás istentisztelet

harmadik vasárnapján istentisztelet után teázás

Ünnepi alkalmak:

dec. 18. 16 h gyerekkarácsony

24. 14 h áhítat

25. 10 h ünnepi istentisztelet

26. 10 h ünnepi istentisztelet

31. 18 h óévzáró istentisztelet

jan.1. 10 h újévi istentisztelet